

Bětko — Mlynářovic dcera ♀

Oddíl: Stopa

Místní žena, průvodkyně terénem podél Sázavy, z mlýna v Kuchelníku

Osobnost: ESTJ-T (Vedoucí)

Jak tě znají ostatní Jsi svévolný živel. Jedeš sama na sebe, od nikoho si nenecháš zadávat úkoly. Přímá, zocelená lety. Dobrá stopařka. Jsi alter-vůdkyně oddílu Stopa.

Tajný zájem Máš **polorodého staršího nevlastního bratra Janka** — přezdívali mu „**Líska**“. Přezdívka je odvozená od stromu **lísky** — lískového prutu, který se ohne, ale nezlomí, a od Janka jako drobného, nenápadného, mrštného člověka, který uměl proklouznout tam, kde by jiný neprošel. Janek je nemanželský syn mlynáře s ženou z doby před jeho manželstvím, která zemřela; otec ho neuznává veřejně. Janek se pohyboval ve špatné společnosti — chodil s lapky, byl v jedné bandě s Vaškovými dávnými kumpány. Vašek a Janek nejsou dětská kamarádi — znají se z bandy lapků u Ledečka, kam se Vašek dostal přes vlastní staré kumpány, mezi nimiž Janek už byl. Minulý týden došel od Janka dopis — prosba o úkryt a peníze. Otec ti dopis dal před odjezdem. Ani nevíš, jestli je bratr ještě živý.

Mlýn dluží klášteru desátek za 12 let. Hraniční kámen u brodu se kdysi pohnul — otec ti to jednou v opilosti řekl. Pak schoval tvář pod stůl. Tušíš, že klášter (přesněji převor) chystá něco nečistého.

[HLAVNÍ] V Kuchelníku se zastavit u mlýna o samotě. Zkontrolovat, jestli za týden nedošlo druhé znamení. Před koncem dne rozhodnout, **co s Jankovým dopisem**: spálit, dát Vaškovi, dát Ludmile, nebo schovat doma.

[HLAVNÍ] Pytlák v panském lese, tvá verze: Havel najde v lese oka a čerstvě stažený kus zvěře. Rozhoduje o tom Havel (je to jeho revír), Vašek by to provedl — ty znáš místní rodiny a víš, kdo letos hladoví (ten člověk krmí nemocnou rodinu). **Sám u toho není, mluvíte o něm nad jeho oky.** Rozhodněte společně: **nahlásit a nechat nastražit hlídku / oka zničit a mlčet / nevidět.** Nanečisto zkouška Vaškova svědomí — a ty jsi ta, kdo do toho vnese jméno a rodinu.

(Umíš otevřít, co se zaseklo — otec tě to naučil, u vody všechno rezne a zámky na sýpce se pořád koušou. Veřejně to nepřiznáváš.)

Linky: Klášter a mlýn, Krev mé krve (primární — Janek), Pytlák v panském lese

Herní tik (vyber 1 nebo několik):

1. Když někdo příliš sebejistě určí viníka, automaticky vznáší námitky.
2. Před vstupem na konkrétní místo si urovná pokrývku na hlavě.
3. Mluví o lidech jejich přezdívkami z dětství.
4. Kdykoli někdo zmíní „bratr“, „rodina“, „mlynář“, uhne pohledem.

Úvodní věta *Bětka od mlýna. Tuhle řeku znám od dětství a tyhle cesty jsem chodila, ještě než vy jste uměli chodit.*

Místo trasy: Kuchelník (mlýn)

Profese / dovednosti: stopařství, znalost řeky, mlynářství, skrytě páčení zámků.

[EXTRA] Volitelně: Máš dlouholetý tichý vztah s ženou v Ratajích. Hraje se to pouze přes náznaky. Proto ses nikdy nevдалa — a mlýn bez dědice je přesně to, na co klášter čeká. Převor nepotřebuje mlýn koupit; stačí mu přečkat rod. Čistě pro kolorit. Pokud tohle nechce hráčka hrát, tenhle odstavec necht' škrtně — nic dalšího na tom nevisí.

Co dnes máš udělat

1. **V Kuchelníku se zastavit u mlýna o samotě** (otec je pryč). Zkontrolovat, jestli za týden nedošlo druhé znamení. (Nedošlo.)
2. **Před koncem dne rozhodni, co s Jankovým dopisem:** spálit / dát Vaškovi / dát Ludmile / schovat doma.
3. **Pozor — nevědomá past:** Pokud popíšeš Havlovi nebo komukoliv jinému místo z dopisu (v naději ověřit, zda je Janek živý), může se to dostat k autoritě → hlídka → Janek dopaden. Nemůžeš to přímo znát.
4. Pokud Ludmila k tobě přijde se zájmem o klášterní spor, **bud' opatrná**. Můžeš jí potvrdit, že „kámen se kdysi pohnul.“
5. **U brodu** — pokud k tobě Vašek přijde s otázkou o Lískovi, **mlč nebo přikývni**.

Chronologie s vyznačením HLAVNÍ/VEDLEJŠÍ je níže v „Klíčové momenty“.

Klíčové momenty

-  **[HLAVNÍ] Vyhlídka (~11:00):** GM (jako kupec) v doslechu řekne o Lískovi. Drobné zachvění.
-  **[HLAVNÍ] Rozcestí pod Talmberkem: Vašek tě poznává jako Jankovu sestru.** Šeptem: „Líska... On je tvoje krev?“
-  **[HLAVNÍ] Pytlák v panském lese** (mezi rozcestím pod Talmberkem a Ledečkem): oka.

- 📌 **[HLAVNÍ] Kuchelník mlýn (~15:30):** stojíš u mlýna sama s dopisem v kapse. Otec je na vorech.
- 📌 **[HLAVNÍ] Kuchelník brod:** s Ludmilou a Blankou prohlížíte kámen.
- 📌 **[HLAVNÍ] Krčma po baladě:** něco se dozvíš o osudu svého bratra — víc zatím nevíš.

Co ti přinese GM

- Kopie dopisu od Janka (start dne).
- Kupec na vyhlídce (rolová ozvěna).
- (*Otec je na vorech — u mlýna budeš sama.*)

Tvé volby

- 🎭 **Vaškovi:** mlčet / přikývnout / otevřít se / popřít.
- 🎭 **Ludmile:** jak otevřená budeš o sporu?
- 🎭 **Otci:** trvat na zničení dopisu, nebo se zeptat víc?

PREQUEL — „Stará banda“

Scéna A — EXT. Mez u Ledečka, roky zpět, podvečer. Mladý VAŠEK, sotva dvacet, a mladý JANEK („Líska“), o něco starší, drobný a nenápadný, čekají skrčení ve stínu meze — na druhé straně hlídaný sad. Nejsou to kamarádi od dětství, spíš dva, které svedla dohromady tatáž špatná parta.

VAŠEK (šeptem) Díra je moc úzká. Neprojdem.

JANEK (zkusí rukou mezeru v proutí) Ty ne. (protáhne se skrz, beze zvuku) Já jo.

Na druhé straně se otočí, mávne — vrať se, nemá cenu to zkoušet.

VAŠEK (přes plot, tiše) Jak to děláš?

JANEK (pokrčí rameny, i to gesto tiché) Neláme se to, co se umí ohnout. Dub v tý díře uvízne. Líska proklouzne.

VAŠEK Proto ti tak říkaj?

JANEK (první náznak úsměvu v celé scéně, tichý, ne hlasitý) Říkaj mi to hlavně proto, že si mě nikdo nezapamatuje napoprvé. To se mi hodí víc, než by sis myslel.

Delší pauza — ne nepříjemná, jen tichá. Dva lidé, kteří vědí, že jim ta banda dala víc, než měli doma, a přitom oba tuší, že jim jednou vezme víc, než kdy dala.

VAŠEK (po chvíli) Půjdeš tam ještě dneska?

JANEK (zavrtí hlavou) Ne dneska. Dneska jen hlídám, kudy se dá utéct.

Scéna B — EXT. Lesní tábor jižně od brodu, hluboko v noci, cca týden před začátkem hry.

Malý, dobře skrytý oheň — víc žhavé uhlí než plamen, aby nebyl vidět z cesty. Dnešní JANEK, starší, vyhublý, píše ztuha, s námahou, na kus hrubého pergamenu. Vedle něj neidentifikovatelný tvar pod plachtou — mrtvý společník. Janek píše, přeříkává si polohlasně, co píše — zvuk, který v hlavní hře čte jen Bětko jako text.

JANEK (šeptem, sám pro sebe, zatímco píše) Sestro moje... nemluv o mně nikde...

Nedokončí větu nahlas, sklopí hlavu k pergamenu. Kamera se vzdaluje, tábor mizí ve tmě lesa.

STŘIH DO ČERNÉ.